

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อเช้าวันที่ ๑๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

รู้จักประมาณเสมอเรียกว่าธรรม

ทองคำเมื่อเช้านี้ ๑ กิโล ๕๘ บาท ๘๔ สตางค์ ดีไม่ดีถึงค่าอาจจะปาเข้าไปถึง ๒ กิโลก็ได้นะ เรายินดีอนุโมทนากับบรรดาพี่น้องทั้งหลายตลอดมา ตั้งแต่เราเริ่มเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายเพื่อกู้ชาติบ้านเมืองของเรา รู้สึกว่าต่างท่านต่างพร้อมเพรียงสามัคคีกันตลอดมาด้วยความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรักครูอาจารย์ มีพระพุทธเจ้าเป็นพระประธานเป็นโอวาทคำสั่งสอน ครูบาอาจารย์แนะนำอย่างไร ก้าวเดินตามๆ ผลปรากฏเป็นความสมบูรณ์พูนผลขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ

อย่างทองคำเรานี้ได้ ๑๑ ตันกว่า เดียวนี้ยังกว่าไปเรื่อย ๆ นะ นี่ละเราพยายามที่สุดที่จะหนุนชาติไทยของเรา เวลาเรามีชีวิตอยู่เราจะช่วยชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เต็มกำลังความสามารถของเรา โดยเราไม่ได้ไปยึดแม่แต่เม็ดหินเม็ดทรายในสมบัติเหล่านี้ เราจะทำออกช่วยส่วนรวมทั้งนั้นๆ ตลอดมาและตลอดไปด้วย และบรรดาพี่น้องทั้งหลายก็นำอนุโมทนาสาธุการตลอดมา เพราะด้วยความพร้อมเพรียงกัน ไปที่ไหนๆ หนาแน่นด้วยการบริจาค ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี จนสมบัติของเราได้เข้าสู่คลังหลวงเป็นที่พอใจๆ โดยลำดับ

นี่เราก็จะพาพี่น้องทั้งหลายพยายามเต็มกำลัง ขอให้ฟังเสียงพระนะ และเฉพาอย่างยิ่งเสียงพระเวลานี้เป็นเสียงหลวงตาบัว หลวงตาบัวเคยพาพี่น้องทั้งหลายให้ล่มจมเสียหายที่ตรงไหนๆ ให้คำนวณให้ดีนะ ตั้งแต่หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายมา พาพี่น้องทั้งหลายเอนเอียง หรือล่มจม หรือเสียหายไปในทางใดบ้างในการเป็นผู้นำ ให้เอาไปพิจารณา หลวงตาเองได้พยายามเต็มความสามารถ อันใดที่จะกระทบกระเทือนแก่ส่วนรวมของเราจะไม่แตะ จะพยายามต้านทานไว้เสมอ ได้พยายามตลอดมาอย่างนี้

คิดดูซิว่าทองคำที่ได้จำนวนเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามที่ต้องการแล้วตั้ง ๑๑ ตันกว่าแล้วก็ยังไม่แล้ว เพราะเหตุไรจึงยังไม่แล้ว ก็เพราะความหวังชาติ พี่น้องลูกหลานชาวไทยเราที่จะได้ครองบ้านครองเมืองต่อไป สิ่งที่จะได้ครองบ้านครองเมืองต่อไปคืออะไร ต้องเป็นสมบัติอันสำคัญเป็นหลักทรัพย์ใหญ่ประกันชีวิตแห่งชาติไทยของเรา เฉพาอย่างยิ่งก็คือทองคำ นี่ทองคำเวลานี้ยังไม่แล้วนะยังออกนั้นออกนี้ ที่แรกเรียกว่าทั้งชูทั้งเซี่ย ทั้งทุบทั้งตีเอาตามกระเป๋านั้นกระเป๋านี้ทองคำ พอมองเห็นหน้ากระเป๋านี้มีเท่าไรชูเรื่อยนะ นั่นเป็นวิธีการหนึ่ง

ทีนี้จากนั้นแล้วไม่ทำอย่างนั้นแล้ว มืออดมีอันให้ เป็นประเภททองคำชิมชาบ นี่ก็ได้ชิมชาบมาเยอะแล้ว เราก็จะพยายามหนุนเข้าสู่คลังหลวงของเรา เพื่อให้พี่น้องลูกหลานไทยของเราได้หายใจโล่ง มีสมบัติประกันชาติไทยของเรา เราจึงได้พยายามอย่างนี้ละ ถ้าหากว่าขาดเวลานี้ไปแล้วขาดเลยนะ ถ้าสมมุติว่าเราหยุดแล้วการหาเงินหาทอง มีทองคำเป็นต้น แล้วหยุดเลยไม่มีเหลือ แต่เนี่ยเราก็พยายามให้สืบทอด ฝนตกหนักแล้วตกเบาแล้วพรามาเรื่อย ๆ นี่มันก็เลยค่อยพรามาเรื่อย ๆ บางทีก็ลูกเห็บตุ้มตามมา

เมื่อเข้านี้ก็ดูตามได้ก็โลกว่า เห็นไหมลูกเห็บทองคำ มันก็ค่อยไหลเข้ามา ไหลเข้ามาเนี่ยเข้าสู่คลังหลวงของเราทั้งนั้นแหละ และการที่จะรัวไหลแตกชิมไปไหนขอให้พี่น้องทั้งหลายตายใจ หลวงตาบัวป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายด้วยความบริสุทธิ์ใจ เชื่อตัวเองสุดยอดแล้ว สิ่งทั้งหลายที่จะเส็ดลอดออกไปในทางเสียหายเรียกว่าไม่มีเลย ทุกสมบัติไม่ว่าประเภททองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราจะนำเข้าสู่จุดมุ่งหมายตามที่เรที่ตั้งใจเอาไว้ทุกบาททุกสตางค์เลย นี่เป็นความตายใจของเราแน่ใจของเราที่พาพี่น้องทั้งหลายดำเนิน

เพราะฉะนั้นไปที่ไหนเราจึงพูดด้วยความกล้าหาญชาญชัย เพราะเราไม่มีความหมองในใจ มีแต่ความสุจริตบริสุทธิ์ภายในจิตใจล้วน ๆ ครอบด้วยเมตตาธรรม ไปที่ไหนพูดได้อย่างเต็มปาก ไม่เคยสะทกสะท้าน เพราะเราไม่มีเบื้องหน้าเบื้องหลัง มีแต่ธรรมเปิดเผยตลอดด้วยความบริสุทธิ์ใจ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พยายามต่อไป ให้ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์นะ ฟังเสียงปรตเสียงผี เสียงหมูเสียงหมาเห่าวอก ๆ แวก ๆ นู่นนี่ ปากเหล่านี้เป็นปากอมขี้ ปากอมพิษอมภัย อย่าเอามาเป็นอารมณ์

ปากอมมรดกมธรรมนั้นละที่จะเป็นประโยชน์แก่พวกเราทั้งหลาย ให้ฟังเสียงปากมรดกม ปากพระพุทเจ้า ปากสาวกอรหันต์ ปากครูบาอาจารย์ผู้ทรงมรดกมธรรม นั้นคือปากมรดกม ฟังเสียงท่านแล้วปฏิบัติตาม จะมีแต่ความเจริญรุ่งเรืองโดยถ่ายเดียวเท่านั้นแหละ ถ้าผิดจากนี้แล้วผิดจากปากมรดกมไปแล้วเป็นปากอมมูตรอมคูถไปนะใช้ไม่ได้ ไปที่ไหนเป่าที่ไหนทำลายที่นั่น เหม็นคลุ้งไปหมดทั่วประเทศไทยของเรา ซึ่งเวลานี้มีอยู่หนาแน่นมากภายในประเทศไทย ความสกปรกรกรุงรังที่คอยทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของตัวเองมีอยู่เยอะ

นี่คือความเห็นผิดของคน แหกแนวไปจากชาติของตัวเอง ทำลายปู่ตายายวงศ์สกุลของตัวเองไปเรื่อย ๆ ในนามของการทำลายชาตินั้นแหละ มันทำให้เสีย เราเป็นผู้เกิดมาตามปู่ตายายเรา ขอให้ติดตามเอามรดกเหล่านี้หนุนชาติของเราให้ได้ เท่ากับหนุนปู่ตายายของเรา จะได้สืบทอดกันด้วยความแน่นหนามั่นคงแห่งสมบัติเงินทองทั้งหลายที่พี่น้องทั้งหลายรักชาติ รักศาสนา รักพระมหากษัตริย์ รักปู่ตายายที่พาอ้อพาพายมาด้วย

ความรู้จักประมาณ ให้มีความประหยัดมัธยัสถ์ อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม การอยู่การกินการใช้ สอยทุกอย่างให้มีความรู้จักประมาณ นี่คือเสีงธรรม

ธรรมท่านไม่ให้ลืมนิ้ว มีมากมีน้อยไม่ให้ลืมนิ้ว ให้รู้จักประมาณเสมอเรียกว่า ธรรม ไม่เอนไม่เอียง นี่เสีงธรรมให้เรานำไปปฏิบัติ อย่าเป็นความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ดังที่เขาพูดมาเมื่อสองสามวันนี้แหละ เขามาพูดในวัดป่าบ้านตาดนั่นแหละ ตอนจะฉัน จังหัน เขามาไม่ทันรถติด อะไรมีแต่รถติดๆ เทอ มันเป็นยังงั้นมันติดที่ไหนบ้าง เราจะขอ รายละเอียดสักหน่อยนะ เราก็ว่างั้น แล้วก็ถาม มาถนนทางรถติด แล้วเข้าไปในบ้านรถติด ใหม่ ออกจากในบ้านเข้าไปในครัวรถติดใหม่ ออกจากในครัวเข้าไปในหม้อแกงรถติดใหม่ ในถ้วยในงานของเราที่จะตักข้าวใส่ปากรถติดใหม่ ตักอาหารเข้าไปในปากรถติดในปาก ใหม่ จะกลืนอาหารเข้าไปในท้องรถติดใหม่ ใส่เข้าไปให้มันรู้ มันเป็นอะไรถึงรถติด ใครหา มาให้มันติด...รถ ถ้าไม่หาด้วยความไม่รู้จักประมาณ จะเป็นอะไรไป เข้าใจหรือ

นี่เสีงความไม่รู้จักประมาณมันติดหมด อยู่ในถนนหนทางก็รถติด เข้ามาในบ้านก็รถ ติด เข้าไปในครัวก็รถติด เข้าไปห้องน้ำห้องส้วมก็รถติด เข้ามาจะตักแกงใส่ปากรถติดอยู่ใน หม้อ ก็มีแต่รถติดๆ ใครเป็นคนผิด นั่น นี่ละที่ไล่เบี่ยวันนั้น รถติดมันติดไปหมด จนกระทั่งจะกลืนข้าวจากปากลงคอก็ไม่ได้รถติดตามลำคอ มันพิลึกกะเมืองไทย เรานี้ไปที่ ไหนมีแต่รถติดๆ ทั่วประเทศเขตแดน พวกนี้เข้าใจ วันนี้ไล่เบี่ยหาเรื่องรถติด มันติดที่ไหน บ้าง

วันนี้พอฉันเสร็จแล้วเราก็จะไปเขาใหญ่ ทางด่านเขาใหญ่ เราเคยไปแจกอาหารให้ บรรดาลูกหลานที่อยู่ด่านเขาใหญ่ แจกมาเรื่อยๆ ละ เรามานี้มีเวลาว่างเราจะไปแจกเสีย วันนี้ ไปทางเพชรบูรณ์ก็มีสองด่าน ด่านเรานี้ละด่านรักษาสมบัติของชาติ เราสงวนมากนะ ถ้าเป็นสมบัติส่วนรวมสงวนมาก นี่ส่งเป็นประจำเดือนๆ ไม่เคยให้ขาดเลย ก่อนที่เราจะลง มากรุงเทพฯนี้เราก็ไปส่งก่อน ส่งแล้วเราก็บอกนี้จะลงกรุงเทพฯแล้วนะจึงรีบมาส่ง คือตาม ธรรมดาถึงเดือนๆ ส่ง อันนี้ยังไม่ถึงเดือนรีบไปส่งก่อน

มานี้ก็เป็นห่วงทางด้านเขาใหญ่เรา วันนี้จึงพาลูกหลานนำอาหารอะไรไปที่ด่านเขา ใหญ่ก่อน มีเท่าไรๆ ก็รวบรวม ส่งแล้วทางนครนายก วันนี้มีว่างพอสมควร ขอให้พี่น้อง ทั้งหลายฟังเสีงครูเสีงอาจารย์นะ จำให้ดี เฉพาะอย่างยิ่งเสีงหลวงตาบัวนี่พาพี่น้อง ทั้งหลายเป็นความเสีงหายอย่างไรบ้าง จำให้ดี ถ้าหากว่าเป็นสิริมงคลแล้วให้ฟังเสีง เสีง นี้เป็นเสีงอรรถเสีงธรรมล้วนๆ ไม่ใช่เป็นเสีงเสนียดจัญไรอะไรเลย เป็นเสีงมงคล ธรรมะมงคลหูได้ยินแล้วหูก็เป็นมงคล ไปปฏิบัติตามตัวเราเป็นมงคล ส่วนรวมทั้งหลาย กระจายออกไปก็เป็นมงคลด้วยกันหมด ให้พากันจำไว้นะ

เราได้พยายามสุดขีดแล้วการช่วยชาติคราวนี้ เราไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว บอกอย่าง
เปิดหัวอกนะเราไม่มี ความจนที่สุดนี้ในบรรดาครูบาอาจารย์ที่มีคนเคารพนับถือมาก
จะต้องเป็นเศรษฐีเงิน ตามธรรมดาต้องทางเศรษฐีไว้เลยกับครูบาอาจารย์องค์นั้นๆ แต่
ย้อนเข้ามาหาหลวงตาบัวนี้ก็เรียกว่าคนเคารพนับถือทั่วประเทศไทย แทนที่จะเป็นมหา
เศรษฐีเงินกลับไม่มี จนที่สุดคือหลวงตาบัว ติดหนี้ติดสินเขามาเรื่อยๆ นะนี้ ไม่ใช่พูด
ธรรมดา เวลามันจำเป็นๆ อ้าวทำยังไงนี้ ดูความจำเป็นที่จะต้องติดหนี้มันหนักกว่า เอาๆ
ติด มาเลยๆ อย่างนี้ละติดหนี้เขา คนมีเงินจะไปติดหนี้หาอะไรใช้ใหม่ล่ะ ก็มันไม่มี แต่มัน
จำเป็นบังคับเข้ามาเอาติดๆ

นี่ละหลวงตาบัวจนที่สุด ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ เราไม่มีอะไรติดตัวเรา
แหละ ความจนจนที่สุด ที่มันจนนี้ด้วยอำนาจแห่งความเมตตา ความเมตตาไม่มีคำว่า
ตระหนี่ถี่เหนียว มีเท่าไรกวาดออกหมด คิดดูซิวิ่งรถไปตามทาง เขาขับมอเตอร์ไซค์มา
ขายของ จอดรถซื้อของเขา ไปนี้ซื้อของนั้นๆ ไปเรื่อยๆ เพราะความเมตตา ของเขาเอาชิ้น
หนึ่งเท่านั้นแหละ แล้วมอบเงินให้เขา มอบเงินให้เขาไปเรื่อยๆ เอาละนะวันนี้พูดเท่านั้นละ
ต่อไปนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz